

† Dr. Valentin Zarnik.

Nemila smrt nam je zopet moža vzela iz vrste naših soborilcev, ki je vsled svoje narodne vstrajnosti in brezobzirnega postopanja v narodnih stvareh nekak typus postal, ki bode še dolgo živel v spominu narodovem.

Dr. Valentin Zarnik — kakor se nam danes kaže, ko mu je svetost smrti žindre vsakdanjega navadnega občevanja odvzela — bil je poštenjak in značaj.

Odkritosrčen in resnicoljuben hlinil se ni niti navzgor niti navzdol. Bil je dober prijatelj in dober kolega, bil je brez zavisti in brez škodoželjnosti in pogrešali ste se pri njemu ona elegantna površna vsestranost in gladka gibčnost, ki ste tolikokrat znamenja neznačajnosti.

Kot odvetnik boril se je z nami za vpeljavo slovenskega uradovanja, in zadnja leta svojega življenja imel je zadostenje, da se ni zaman boril.

Bil je spreten govornik in parlamentarec; ni bil sicer Demosten in tudi ne Cicero, pa v njegovem govoru prodirala je ona elementarna moč, katera je odlikovala govore Mirabeau-a in Kosuth-a; zatoraj je vedno naduševal poslušalce in vspeh je bil vedno njegov.

Ta božji dar uporabljal je v prid naroda in naše anale bodo potomcem pravile, kako je Zarnik s živo besedo povzdigoval v najhujših časih pogum svojega naroda.

Sin tega naroda, vzgojen med njim, poznal je, kakor nihče drugi, njegove običaje, in čestokrat jih je kot zagovornik vporabljal pred porotniki v boji živega pravnega čuta proti pisanemu zakonu.

Po dolgi bolezni umrl je dne 30. marca t. l. v 52. letu svoje dobe.

Dragi prijatelj in soboritelj naj počiva v miru!

O novem ustnem skrajšanem postopku.

(Dalje in konec.)

III. Najvažniša določila v novem načrtu so — omenili smo to že v začetku te razprave — določila o pravnih lekih proti sodbam in razsodilom prve instance. Vsa prizadevanja, prenarediti civilni prestopok po pripoznanih načelih ustnosti, neposrednosti in proste ocene dokazil, oviralo je najbolje prašanje ob ureditvi pravnih lekov. Dosledno izveden ustni in neposredni postopek prav za prav ne dopušča vzklica proti sodbam prvega sodnika, posebno proti meritorni razsoji o djanskih okolščinah ne, ker ni mogoče podati drugemu sodniku vestno ravno tisto pravdno in stvarno snov kot prvemu sodniku, in sicer tem manje, ker upliva na stranke že sodba prvega sodnika. Sodba vzklicnega sodišča bo zmirom bolje nova sodba, nego presojevanje prve sodbe. Tako dosledno urejen je ustni postopek le na Angleškem z ozirom na tamošnjo staro pravno organizacijo. Po vsej drugej Evropi, v kolikor je sproti sodeležna pridobitkov kulture, so v obče razsodila sodnikov presojljiva. Le glede malotnih pravd se je sčasom ta princip opuščal in sicer z ozirom na velike troške organizacije, po kateri bi bil dopuščen vzklic v vseh pravdah, zajedno pa tudi preskrbljeno za potrebno naglo rešitev malih pravd. Na Francozkem n. pr. so nepresojljive sodbe prvega sodnika, če vrednost prepirne reči ne presega 100 frankov, v Porenskih deželah 20 tolarjev, na Hanoveranskem 10 tolarjev, v Prusiji